

PALÁST

MEGVÁLTÁSUNK ÜNNEPE

A kereszténység legnagyobb ünnepéhez, a húsvéthoz számtalan néprajzi hagyomány és újkori pogány szokás kapcsolódik, sokszor elfedve az ünnep valódi értelmét, a kereszthalált halt Krisztus feltámadásának örömét. A történetet az Evangéliumokból ismerjük, de a részleteket általában művészi interpretációk alapján képzeljük el.

**„Feltámadt Krisztus, vígadjunk,
A bűnből mink is támadjunk!”**

Tisztelt Olvasók, Krisztusban
szeretett Testvéreim!

A kereszténység legnagyobb ünnepén, Krisztus feltámadása napján szeretettel köszöntöm ezúton is a Palást olvasóit.

A Húsvét a legnagyobb csoda, ami a földkerekségen történt. Nem csupán a föltámadás ténye miatt, hanem ami miatt történt. A karácsonyhoz hasonlóan a feltámadás ünnepe is Isten végtelen szeretetének jele.

Virágvasárnap az ünnepi szentmisén azért hívtam meg mindenkit a nagyheti szertartásokra, mert csak úgy lehet ezt a végtelen isteni szeretetet, ezt a hatalmas csodát megérteni, ha végigimádkozzuk a nagyheti eseményeket is.

Virágvasárnap Krisztus bevonul Jeruzsálembe. A nép hozsannázva, pálmaágakat lengetve ünnepli, mert úgy gondolják, hogy Jézus, a nagy csodatevő, most végre, mint politikai felszabadító, mint lázító hadvezér érkezik, hogy az elnyomó rómaiakat kiűzze Izraelből. Egyedül Jézus tudta, hogy ő nem harcolni jön Jeruzsálembe, hanem meghalni... Erre emlékeztünk a virágvasárnapi barkaszenteléssel, körmenettel és a Passió éneklésével.

Nagycsütörtökön az utolsó vacsorára emlékeztünk: Az utolsó, tanítványai között töltött estén Jézus a kenyeret és bort saját testévé és vérévé változtatja, ezzel megalapítva az Oltáriszentséget, főpapi imája keretében pedig pappá szenteli az apostolokat.

Nagypéntek az Egyház gyásznapja: Krisztus kínszenvedése és kereszthalála emléknapja. A Kálvária-dombon délután 3 órakor tartott keresztúton megemlékeztünk Jézus kereszthordozásáról, az esti csonkamisén és Passión pedig a keresztfeszítésről és a sírbahelyezésről.

Nagyszombat a csend napja. Jézus a sírban fekszik. A hívek elindulnak a templomokban feldíszített, felvirágzott szent sír oltárok felé, hogy csendben imádkozva hálát adjanak a megváltásért. Este a feltámadási szertartásban emlékeztünk meg arról, hogy Jézus nem maradt a sír, az enyészet rabja, hanem az ószövetségi próféták jövendölései szerint a harmadik nap hajnalán dicsőségesen feltámadt, befejezve a megváltás nagy művét.

Húsvétvasárnap már a feltámadás fölötti keresztény öröm ünnepe. „Krisztus feltámadt! – Valóban feltámadt!” – köszöntik ma világszerte a keresztények milliói egymást.

Keresztény testvéreim, a feltámadás szép ünnepe emlékeztessen saját megújulásunkra is. Nem véletlenül ünnepli Egyházunk a tavasz kezdetén a Húsvétot, amikor a természet újranyílik, virágzik, illatozik minden a természetben.

Ahogy a cikk címéül választott húsvéti

ének részlete is jelzi: nekünk is „Feltámadni” kell bűneinkből, rossz szokásainkból, -mindabból, ami a keresztény névhez nem méltó.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves hívemnek áldott húsvétot, a feltámadt Krisztus örömét és boldogságát, -és segítő kegyelmét, hogy legyen elegendő erőnk és kitartásunk ahhoz, hogy „a bűnből mink is támadjunk!”

Húsvéti köszöntőmet egy régi feltámadási énekkel zárnam, amit édesanyám falujában, az Arad megyei Tornyán szoktak énekelni:

„Hálát adjunk az Istennek, ki üdvöt ad az embernek,
Alleluja, vígadjunk, Istennek hálát adjunk!”

Júda dicső oroszlánja, a halállal szembeszállta,
Alleluja, vígadjunk, Istennek hálát adjunk!”

Czank Gábor plébános

HÚSVÉT AZ ÓKERESZTÉNY EGYHÁZBAN

MŰTRAVALÓ Már az Apostolok cselekedetei és a páli levelek is beszámolnak arról, hogy az első évtizedek keresztény, apostoli közösségei vallási életük alapjának azokat a szeretetlakomákat tekintették, melyeket a hét első, a zsidó szombatot követő napján tartottak. Ezek a kezdetben titokban, hajnalban és magánházaknál tartott összejövetelek a kenyértörés és a Jézusra való emlékezés alkalmai voltak. Ilyenkor az egybegyűltek felelevenítették és újraélték a Mester emlékét, felidéztek szenvedésének, kereszthalálának és feltámadásának eseményeit. Ebből az ősi istentiszteleti formából született meg hitük alapja és foglalata, az evangéliumi, pontosabban a szenvedéstörténeti hagyomány. Ez volt a gyökere együttléteik liturgikus formájának, az Eukarisztia, a későbbi mise szertartásának is.

Az első húsvétok

Az Úr napjának heti megtartása mellett azonban írásos emlékeink szerint a II. század elejétől már külön ünnepet szenteltek az Úr halála és feltámadása évfordulójának is. Az evangéliumi hagyomány a zsidó pászkaünnepnek, az Egyiptomból való szabadulás emléknapjának előnapjára tette Jézus kereszthalálát, és e köré a nap köré szerveződött a korai keresztény liturgia főünnepé, húsvét, a szent három nap drámaian pergő eseménysorával. Az ünnep idejének

kiszámításában az első századokban volt még némi bizonytalanság, végül azonban általánossá vált az a gyakorlat, hogy az egyház a tavaszi napforduló utáni első holdtöltét követő vasárnapon emlékezzen meg a Messiás küldetésének beteljesedéséről.

Az ünnep csúcspontját kezdettől fogva vasárnap hajnala, a feltámadásra, Jézusnak a sötétség és a halál felett aratott győzelmére való emlékezés jelentette. Az ősi liturgia ugyanakkor drámai előkészületi időt is rendelt az ünnephez: nagycsütörtök az utolsó vacsora és Jézus elfogásának napjaként, nagypéntek a per, a szenvedés és a kereszthalál alkalmaként készítette elő az örömhírnek a liturgiában évről évre megisméltető diadalát, nagyszombaton pedig a sírban fekvő Messiást gyászolta a hívó közösség. Legkésőbb a IV. századtól már negyvennapos, hamvazószerdával kezdődő böjti és vezeklési idő készítette elő az ünnepet, amelyet fokozott önmegtartóztatás, nyilvános bűnbánat kísért.

Szűcs Tamás

Kérdés
?

KÖR-KÉRDÉS

Krisztus feltámadt! Alleluja! - énekeljük minden húsvéti időben. Az ember számára ez olyan hihetetlen. Annyira a fizikai világban gondolkodunk, hogy elképzelhetetlen számunkra a test feltámadása. Megkérdeztük három keresztény testvérünket:

Mit jelent számodra a feltámadás? Hogyan képezed el?

Kiss Márton

Nem hagyott bennünket a bűnben meghalni. Nekünk, keresztényeknek ez boldogság és egyben meglepő dolog. Úgy képezem el, hogy a teste és lelke egyaránt a mennybe szállt. Azzal, hogy Jézus él, tudok Hozzá fordulni, számíthatok Rá! A lelkemet nem hagyja elveszni!

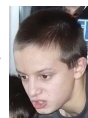
Csala Attila

Rendszeres Bibliaolvasó ember vagyok. Nagyon sok szentírási képe van Jézus Krisztus feltámadásának (Lázár feltámasztása, Naimi ifjú, Tékozló fiú története- „Elveszett, de megtaláltatott!”). Szép a köszöntés, amit ekkor mondanak a keresztények egymásnak: „Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt! Alleluja!” Ökumenikus ez, hisz minden felekezet egységesen fejezi ki örömét Krisztusban. A feltámadás eseménye a világi ember számára hihetetlen. Számomra megdöbbentő ez, mert „onnan nem jön vissza senki” – mondják a hitetlenek. Sajnos még a hívők közül is vannak, akik kételkednek ebben. Vajon mit ünnepelnek ők ilyenkor? Tamás apostollal kell kimondanunk: „Én Uram, én Istenem!”

Szűcs Tibor

A feltámadás megújulás számomra. Megtisztul a lelkem. Jézus az Atyától jött az emberek közé, és meghalt a bűneinkért. Halálával kitárta számunkra a Mennysország kapuját. Isten új szövetséget kötött az emberiséggel. A bűnös ember számára is megadta a bűnbocsánat lehetőségét.

TAVASZÜNNEP ÉS PÉSZAH

A húsvéti időszakra eső ünnep már az ókori nomád pásztoroknál fellelhető, ezt töltötte meg a zsidóság új tartalommal, az Egyiptomból való szabadulást ünneplelve. Az ókori ünnepen a fő szertartás a nyáj első ellésének feláldozása és az ajtófélfára vérrel való megkenése, a kísérő szertartás pedig az áldozati lakoma és a csonttörés tilalma volt.

Valószínű tehát, hogy a pusztai együttélés során a kultúrák egymásra hatásával kerülhetett az ünnep a zsidó vallásba, amelyet azután természetesen megtöltöttek a saját szakrális tartalmukkal.

A pészah a zsidó vallásban az Egyiptomból való szabadulás ünnepe. A szó jelentése elkerülni, átugrani, ami arra utal, hogy az angyal nem sújtotta, hanem kihagyta, vagyis átugrotta azokat a házakat, amelyeknek a szemöldökfája vérrel volt bekenve. A vérrel való bekenés egyébként az ősi bajelhárító rítusok közé tartozik. Krisztus a húsvéti vacsorán ezt a pészahot ülte meg.

Húsvét az új élet ünnepe a feltámadt Krisztus örömhíre.

A Szentírás két rövid, ám annál buzdítóbb mondatát ragadtam ki elmélkedésre.

„Ne féljete!” – mondja az angyal húsvét hajnalán a sírhoz igyekvő asszonyoknak.

Az asszonyok rémültek, hiszen egy ragyogó jelenésben van részük: Isten követe pedig küldi őket az örömhír továbbadására. Nem értenek semmit sem, kezük-lábuk remeg. De az angyal bátorító szava elindítja őket. S ezek az asszonyok azóta is a jóhír-vívők példái, mert belekiabálták a világba: akit kivégeztek, a **Megváltó Jézus él!**

Ne féljete! – nekünk is mondja ma az angyal.

A félelem megaláz, megnyomorít, elzsibbaszt és megbénít. Semmi okunk a félelemre, mert az élő Úr Jézus Krisztus van velünk, Ő hívott el, Ő talált ránk, Ő ad erőt, küldetést, célt és hitet. Napjaink történéseiben legyünk a jó hír hordozói: ne féljete, emberek, élő Istenünk van, akinek fontosak vagyunk!

„Békesség veletek!” – Jézus Krisztus föltámadása után e szavakkal köszöntötte tanítványait. Minden ember lelke legmélyéből vágyakozik a béke után, mégsem ismeri értékét, természetét, még kevésbé jár olyan utakon, amelyeken végleg meg is tudná szerezni ezt a kincset.

Ha találkozunk valakivel, kezet nyújtunk neki. Mára elfeledtük, a kéznyújtás eredeti jelentését: fegyvertelenül, békés szándékkal közeledem hozzád.

A békesség épít, a békesség fölemel, a békesség összehoz, a békesség kipótolja a hiányzó darabokat. Építkezni, előre haladni, akadályokat leküzdeni csakis békességben lehet.

A Feltámadott Krisztus ezt a békességet kínálja nekünk.

Vele, általa és öbenne találjuk meg belső békénket és békességünket embertársainkkal is.

Ahol Jézus békéje tölti el az emberi szíveket, ott kisimulnak a ráncok, indulatosan lendülő karok hullnak a mélybe, villogó tekintetek válnak mosollyá.

Legyen ez a Húsvét félelelmoszlato és békességteremtő ünnep mindannyiunk, családjában!

-hvgy-

Plébániánk gyermekközösségeinek programjai

Ahogy már írtuk, az idei évben kiemelt figyelmet szeretnénk szentelni a legkisebbek tanítására, hitre nevelésére és a plébániái életbe való bevonásukra.

Újabb kis közösséggel gyarapodott plébániánk: nemrégiben megalakult a gyermek énekkar. Heti rendszerességgel találkozunk, imádkozunk és énekelünk ifjúsági énekeket, hagyományos népénekeket, magyar és idegen nyelven egyaránt. Fontosnak tartjuk a gitáros énekek mellett ősi, hagyományos énekeink megismertetését is vagy ezek ötvözését olyan formában, hogy népéneket szóltatunk meg gitár, dob és zongora segítségével. Énekkarunk 13 tagot számlál.

A közel 30 tagból álló, tavaly szeptemberben Fidelis nővér által életre hívott gyermekmissziós közösségünk egy kisebb csoportjával Szent József ünnepén szentmise keretében kis műsorral köszöntöttük az édesapákat, nagyapákat. Ennek kapcsán többen megfogalmazták hálájukat, hogy gyermekük egy olyan közösség tagja lehet, ahol nem feledkeznek meg az édesapákról, nagyapákról.

Nagybőjt harmadik hetében a gyermekmissziós közösség legkisebb tagjai imádkozták az egyházközségi pénteki keresztút állomásait, ezzel is részt vállalva egyházközségünk életéből.

Júniusban, a nyári szünet első hetében egy hetes gyer-

mekmissziós tábort tartunk plébániánkon, melynek záró akkordjaként szentmise keretében kerül sor azoknak a missziós gyermekeknek a beavatására, akik erre méltónak találtatnak. Komoly elköteleződést kíván ez tőlük, ami azt jelenti, hogy naponta imádkoznak, vasárnaponként szentmisére járnak és aktív tagjai a gyermekmissziós közösségnek. Örömmel tapasztaltuk, hogy néhány kis missziós már imasarkot is kialakított szobájában, ahol mindennapi imádságait végzi. Jelmondatunk: „Kis imával és kis áldozattal – gyermekek segítenek a gyermekeknek”. Plébániánkon működő közösségünk egy országos mozgalom, a Pápai Misszió Szent Gyermekség Műve helyi csoportjaként működik, egyelőre egyedülként a Szeged-Csanádi Egyházmegyében.

Magyarországon, de egész Európában is csökken az elkötelezett katolikus keresztények száma. Hogy ennek a folyamatnak útját álljuk, igyekszünk mindent megtenni annak érdekében, hogy a fiatalokat, köztük a legkisebbeket is folyamatosan bevezessük a katolikus egyház életébe, akik ez által megtapasztalják a Krisztus követéséből fakadó örömet és biztonságot. És hogy jó úton járunk, mi sem bizonyítja jobban, mint a letörölhetetlen mosoly minden gyermek arcán.

Napi imádságainkba foglaljuk bele ezeket a gyermekeket!

Tóth Zsolt

IFJÚSÁGI KERESZTUTAT TARTOTTAK SZEGEDEN

Virágvasárnap előtti pénteken, a szolidaritás jegyében zajlott Szegeden az immár hagyományos ifjúsági keresztút. A menet énekelve, imádkozva haladt végig a városon. Az egyes stációknál a különböző ifjúsági közösségek tagjai elmélkedtek. Az eseményről Pálfai Zoltán egyetemi lelkész tájékoztatta szerkesztőségünket. „Egy keresztút nem elsősorban egy ájtatossági forma, hanem hús-vér valóság: rólunk szól. Ezért tettünk meg kilométereket a városon keresztül éjszakába nyúlóan, ezért kerestünk idén is olyan témát, ami által világosabbá válik, hogy Krisztus ma is hordozza keresztjét” – írta beszámolójában Pálfai Zoltán.

SZELEK HAVA

A szelek hava hozza nálunk a leglátványosabb változásokat a természet képében! A hónap elején még csupasz ágak között nyargalászik a szél, hajnalban fagy köti a tócsák tükrét, szinte érthetetlen, hogy a nárcisz, az árvácska bársonyos szirmai hogy nem semmisülnek meg reggelre.

A fákon, bokrokon közben szinte egyszerre bomlik ki minden levél! Mintha esernyőt nyitna ki valaki egy mozdulattal, a szépen összehajtogatott levelke kiterül, megkeveri a Napot, szépen megegyezik a szomszédokkal, ki merre fordul, hogyan igazodik a többi közé. Az alsók a levélnyelet nyújtogatják, hogy a felsők árnyékából kikerüljenek, a levéllemez szélesen kiterül, hogy minél nagyobb felületen fogadja a napsugarat. A korona külső részén erősebb a sugárzás, jobban fúj a szél, itt keményebbek, kisebbek lesznek a levelek, sűrűbben borulnak egymásra. A közös cél, a tér tökéletes kitöltése, a nap, szél, víz erejének befogadása minden levélnek kijelöli a helyét.

Az egymás mellett sűrűn álló fák szinte közös koronát alkotnak, a középsők magasra nyúlnak, a szélsők dúsan elágaznak, terebélyesednek, koronájuk szinte földig hajlik, így védve a viharban a belső, vékonyabb törzseket. Az erdőszélen aztán folytatódik lefelé vadrózsával, kökénnyel, szederrel a szegély, és ha elgondoljuk, hogy mindez a föld alatt is körülbelül így néz ki, mindjárt érthető lesz, miért kerek a népdalokban minden erdő!

Makó- Görög katolikus Templom

Április 7. Nagyszombat 19 órakor Feltámadási szertartás

Április 8. Húsvétvasárnap 8 órakor Reggeli Mise, 10 órakor Feltámadási Szent Liturgia

Április 9. Húsvéthétfő 8 órakor Reggeli mise, 10 órakor Feltámadási Szent Liturgia

Makó- Csanád vezér téri Kápolna

Április 7. Nagyszombat 18 órakor Feltámadási mise

Április 8. Húsvétvasárnap 10 és 18 órakor Ünnepi mise

Április 9. Húsvéthétfő 10 és 18 órakor Ünnepi mise

Makó- Szent István Király Plébániatemplom

Április 7. Nagyszombat 19 órakor Feltámadási Körmenet - Ünnepi mise

Április 8. Húsvétvasárnap 9 és 19 órakor Ünnepi mise

Április 9. Húsvéthétfő 9 órakor Ünnepi mise

Makó- Szent László Király Plébániatemplom

Április 7. Nagyszombat 17 órakor Feltámadási mise

Április 8. Húsvétvasárnap 17 órakor Ünnepi mise

Makó- Szent Anna Temetőkápolna

Április 9. Húsvéthétfő 17 órakor Ünnepi mise

- Az én apukám nagyon gazdag!

Van öt autója, három repülője és két űrhajója.

- Miért, mi az apukád?

- Körhintás.

- Egyházközségünkben a húsvéti időben **keresztelés és elszólódás** lesz. A keresztelés időpontja: 2012. április 15. Isteni Irgalmasság vasárnapja, az un. Fehérvasárnap. Az elszólódás előreláthatólag 2012. május 20-án, Urunk Mennybemenetelének ünnepén lesz. A szentségek felvételéhez jelentkezni a plébánián lehet!
- 2012. március 16-án **egyházközségi képviselőtestületünk** ülést tartott a plébánián. A tavaszi tanácskozás egyetlen napirendi pontja az idei költségvetés megvitatása és elfogadása volt.
- 2012. április 1-én, Virágvasárnapi szentmise keretében került sor a Lajos István: **Márk-passió bemutatására a Szent István Ének- és Zenekar** előadásában. A fiatalokból és felnőttekből álló közösség színvonalas és lelki élményt nyújtó produkciójához elgondolkodtató vetítés párosult.

- Egyházközségünk **nagybőjti lelkigyakorlata** 2012. március 30 (péntek) - április 1-ig (Virágvasárnap) tartott az esti szentmiséken. Vezetője **Zsódi Viktor budapesti piarista atya** volt, aki a szentségekről és az Isten szeretetéről beszélt a szép számban megjelent makói híveknek.

- Templomunk a közelmúltban **új húsvéti gyertyával és lila papi palásttal** gyarapodott a hívek nagylelkű adományából. Ezúton is köszönjük az adományozóknak!
- A **Katolikus temetőben** bevezetésre került a **környezettudatos, szelektív hulladékgyűjtés**. Így a már megszokott betongyűjtők mellett zsákok is kihelyezésre kerültek. Kérjük a híveket, hogy ezekbe a zsákokba rakják a műanyag szemetet: műkoszorúkat, gyertyákat! A betontárolók csak a komposztálható növényi hulladékok gyűjtésére valók!
- Plébániánk tervezi, hogy április hónapban **átfesteti a katolikus templom ajtajait**. A munkálatok nagyobb összegbe kerülnek. Kérjük a híveket, hogy lehetőségükhöz mérten adományaikkal segítsék a festést, hozzájárulva templomunk megújulásához!

Felelős kiadó:

Czank Gábor plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fejléc: Brzózka Marek

A szerkesztőség címe:

Szent István Király Plébánia
6900 Makó, Szt. István tér 22/a
makobelvegyhaz@gmail.com
Tel.: 06-20-464-2637